

NE SU AYNI ARTIK NE DE SEN

“Dönüşüm”, “Değişim” ve “Başkalaşım” temalı öyküler...

DESTEK YAYINLARI: 1655

EDEBİYAT: 469

NE SU AYNİ ARTIK NE DE SEN

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Destek Yapım Prodüksiyon Dış Tic. A.Ş.

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Üretim Koordinatörü: Semran Karaçayır

Editör: Selda Terek

Son Okuma: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: Melike Doğan

Sayfa Düzeni: Melike Doğan

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak-Mesud Topal

Destek Yayınları: Ekim 2022

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-625-441-761-0

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkkan.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak

Sertifika No. 48625

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/6

Zeytinburnu / İstanbul

Tel. (0) 212 613 30 06

*“Dönüşüm”,
“Değişim” ve
“Başkalaşım”
temalı öyküler...*

NE SU AYNI ARTIK NE DE SEN

Candan Erdemci, Ceyda Tüccaroğlu, Ebru Eren, Elif Yertut, Emel Demirel

Hüseyin Keçeci, İlke Bozkurt, Leyla Zeynep Bakkalbaşı, Neşe Orman

Nuriye Safi, Saliha Bayrakdar, Tuba Ayşe Özgür, Zeynep Gül Ene

İÇİNDEKİLER

Teşekkür.....	7
Sunuş.....	9
Editörden Not	11
Candan Erdemci	
DÜN.....	13
Ceyda Tüccaroğlu	
AYNADAKİ KURŞUNİ YÜZLER	22
Ebru Eren	
DÜŞ ZAMANI.....	33
Elif Yertut	
HİÇ KİMSELER	43
Emel Demirel	
DUMUZİ’NİN BAKİRESİ	51
Hüseyin Keçeci	
TÜRKÂN.....	67

İlke Bozkurt	
ÖLÜM DÖŞEĞİ	80
Leyla Zeynep Bakkalbaşı	
ORTA YER'DE GÜNEŞ SARSINTISI	94
Neşe Orman	
İPEKTEN İSYAN BAYRAĞI.....	103
Nuriye Safi	
YENİ DÜNYANA HOŞ GELDİN	110
Saliha Bayrakdar	
NEYSE.....	123
Tuba Ayşe Özgür	
AĞDA KOKUSU	135
Zeynep Gül Ene	
VALİZDEKİ KELEBEKLER	143

Teşekkür

Elbette çok kıymetli!

“Düşünce üretmek ve yazmak” yol göstericimiz oldu, itinayla ele alınan her çalışma gibi bu kitap da yüz akı olarak çıktı ortaya; gurur verdi hepimize. Bu değerin yaratım sürecine katkı sağlayan yazar ve eğitmenlerimiz Altan Gördüm, Gülşah Elikbank, Hakan Akdoğan, Hasan Gümen, İnci Aral, Mario Levi, Mehmet Şakiroğlu, Müge İplikçi, Osman Balcıgil, Selda Terek, Sinan Akyüz Uğur Batı, Yelda Cumalıoğlu, Zuhale Gürçimen’e yılların getirdiği damıtılmış bilgilerinden edindikleri “öz” tecrübelerini bizlerle cömertçe paylaştıkları ve destekledikleri için sonsuz teşekkür ediyoruz.

Hep birlikte yaptık!

Biz, Uğur Batı, Gülşah Elikbank, Zuhale Gürçimen olarak önemli bir hayalimizi gerçekleştirdik. Üretmenin yanında, üretmelere vesile olmak, bize göre yaşamın insanı çok özel kılan eylemlerinden biri. Eğitimin ve kitap sürecinin ta en başından; kurgudan, içerikten başlayıp, değerli yazarların bu sürece dahil edilmesine kadar pek çok aşamayı birlikte planladık, ürettik. Açtığımız bu patikada, yeni gruplarımız ve katılımcılarımızla yolculuğumuza devam ediyoruz.

Destek Yayınevi’nin katkıları büyük!

Bu kitaba çatı olan ve kalbiyle “MasterCamp Usta Yazarlarla Yazarlık Okulu” eğitimlerini sahiplenen, en iyi sonucun çıkması

için imkânlar sunan, tüm katılımcılarımıza yazarlık yolculukları adına en gerçekçi bilgileri ve cesareti veren sevgili Yelda Cuma-lioğlu desteğiniz çok kıymetli.

Kitabın editörlüğünü de yapan, yazar eğitmenlerimizden sevgili Selda Terek kitapta yer alacak her bir katılımcımızın hikâyelerini tek tek ele aldı, ilgilendi. En nahif ve detaylı geribildirimlerle yazar adaylarımıza ayna tuttu. Onları, eserlerinin çok daha iyi olabileceği konusunda motive etti, cesaretlendirdi.

Eğitimin uygulama lideri, Hasan Gümen'di. Üretenlerin bir arada, her koşulda devam etmesini sağlayan, dersler arası köprüler kuran, neşesi ve esprileriyle moralleri yükselten, yolculuktan kopmadan devam etmelerini sağlayan oldu.

Tüm katılımcılarımızın bir araya getirilmesinden, bütün süreçlerinin eksiksiz yürütülmesine kadar süreçleri yürüten MasterCamp Eğitim Platformu Yazarlık Eğitimleri Takımı'ndan Sibel Aydın Sığınmış, Nuray Bilgiç, Çemen Tozbey Elmacı, Hatice Er-tan, Gözdenur Alpözgen ve Samet Ölmez çalışmalarınız ve ilginizle fark yarattınız.

Ve en büyük teşekkürümüz bu kitap için hikâyelerini yazan tüm katılımcılarımıza... Onlar yazı yolculuğuna emek vermeye karar verdikleri için bu kitap var. Yaşamlarına, yaşamımıza birer iz bıraktılar. Bugüne dek anlatmak istediklerini, hayal dünyalarında kurguladıklarını, hikâyelerinde somutlaştırıp bir kitap oluşmasına vesile oldular.

Şimdi sıra siz sevgili okurlarımızda!

Kalpten paylaşmak ve her hikâyede başka bir dünyanın kapısını açarken buluşmak dileğiyle.

MasterCamp Eğitim Platformu

Sunuş

Ne okuyorsan “o”sun ve “o”nu yazıyorsun... Yazmak, yaşamı temize çekerken, yeni yolculuklara hikâyelerle çıkmayı ve yeni kapılardan geçmeyi sağlıyor bize.

Tam on üç yazarlı bir kitap bu. “Dönüşüm”, “Değişim” ve “Başkalaşım” temaları üzerinden kendi yaşam sandıklarında biriktirdikleri hikâyelerini ve kurgu çalışmalarını, 5 aylık yolculukta birer hikâyeye dönüştürdüler.

On üç ayrı yaşamın, ortak bir platformda ürettikleri, her biri parmak izi kadar kendilerine ait, hepsi çok değerli yazar ve eğitimcilerden alınan derslerle lezzetlendirilmiş öyküler bulacaksınız elinizde tuttuğunuz kitapta.

MasterCamp Yazarlık Okulu eğitimlerinde, usta yazar ve eğitimci kadromuzdan alınan bilgiler ve tavsiyeler ışığında oluşturuldu kitaptaki öyküler. Akademik kadromuz, katılımcılarımızla kendi ustalık deneyimlerini uygulamalı olarak paylaştılar aylar boyunca.

Bu kadroda kimler yok ki: Altan Gördüm, Gülşah Elikbank, Hakan Akdoğan, Hasan Gümen, İnci Aral, Mario Levi, Mehmet Şakiroğlu, Müge İplikçi, Osman Balcıgil, Selda Terek, Sinan Akyüz Uğur Batı, Yelda Cumalıoğlu, Zuhal Gürçimen.

Kurgu yazın türünün bütün inceliklerini, zaman ve mekânı, karakterleri, kahramanın destansı yolculuğunu, yazmanın hassas noktalarını ve daha pek çok önemli yazı tekniğini eğitime katılan dostlarımızla paylaşan tecrübeli yazarlarımız, “yazmak” eylemine geniş bir çerçeveden bakmamızı sağladılar.

Okuma önerileri, edebiyat incelemeleri ve söyleşilerle, bir yazarın ihtiyaç hissedebileceği konuları ele aldığımız eğitim programımızda zihnimizi beslemeyi de unutmadık.

“Üretmek iyileştirir” düsturuyla, bu süreci kitaba eserlerini özenle hazırlayan katılımcılarımızla birlikte, yazma potansiyellerini gerçekleştirerek geçirdik. Yazarlık Okulu olarak inanıyoruz ki değişim ve dönüşüm, kaçınılmaz olmanın ötesinde hayatın özünü temsil eden kavramlar.

İnanıyoruz ki, anlam arayışının kaderinde dönüşümü göze almak vardır ve sanat, arayış içinde olma sürecinde ortaya çıkar.

İşte tam da sebeplerle, kitaptaki bütün hikâyelerin ortak hissiyle *Ne Su Aynı Artık Ne de Sen* ismiyle elinizde tuttuğunuz kitap ortaya çıktı. En kalbi hislerimle...

Zuhal Gürçimen

Editörden Not

Ne Su Aynı Artık Ne de Sen...

Değişmek, başkalaşmak, öğrenmek ve gelişmek, bazen de bozulmak... Hayatın kaçınılmaz gerçeklerindendir bunlar. Nefes aldığımız her an bu değişime gebeyiz. Hiçbirimiz hayata başladığımız noktada değiliz; çünkü ben ile bugünkü ben'in aynı olmadığı gibi... Sonlarımız aynı olacak evet ama belki de bu hayatta önemli olan süreçtir; ne kadar değiştiğimiz ve yaşarken yerinden oynattığımız taşlardır, kim bilir...

İşte bu temayla çıktık yola ve hikâyelerimizi oluşturduk. Katılımcılarımızın bir kısmı ilk defa hikâye yazıyorlardı. Yazarken tereddüt etti bazılarımız ama ortaya çıkan sonuç gurur vericiydi. Zihnimizden geçenleri formatlayıp bir şeyler anlatabildiğimizi görmek, o bahsi geçen dönüşümün ta kendisiydi.

Bu kitabın sahibi MasterCamp Yazarlık Akademisi'nin 7. Grubu'dur. Süreci yılmadan tamamlayan ve gayretlerini bir kitapla taçlandıran arkadaşlarımızı gönülden tebrik ediyorum. Meğer ne cevherler ne hazineler varmış gizlenen. O hazinelerin bir parçasını gün yüzüne çıkartmayı başarabildiysek ne mutlu bizlere.

Yolları açık, kalemleri her daim özgür ve özgün olsun...

Sevgi ve saygılarımla...

Selda Terek

Candan Erdemci

DÜN

Ev nihayet yerleşmeye başlamıştı. Üç gün önce kolilerle hıncahınç dolu koridorlar, odalar yavaş yavaş boşalmış, temizlenmiş, kilimler, halılar serilmiş, bej tonlarının sakın ve sade güzelliği dalga dalga yayılmaya başlamıştı. Orada burada duvarlara yaslanmış irili ufaklı tablolar ve boş rafların önünde sıralı yığınlar oluşturan kitaplar, günlerdir devam eden hummalı taşınma telaşının son göstergeleri olarak yerlerinden kıpırdamak için vakitlerinin gelmesini bekliyor gibiydiler.

Sabahtan bu yana dolaştığı bütün odalardaki nesnelere hafifçe dokunan ve her dokunuşundan sırlı bir fısıltı yayılan kadın, yatak odasındaki antika konsolun önünde durarak aynadan kendisine bakan ela gözlere umutla gülümsedi. Bugüne ulaşmak için ne kadar çok beklemişti. Artık özgürdü, yalnızdı ve yenisinden İstanbul'daydı. Bunca yıl ruhunu bir kere bile öpmemiş olan adamı başka bir şehirde bırakmıştı. Yıllar önce İstanbul'u nasıl geride bıraktıysa şimdi de o şehri, boşa giden gençliğini, görmezden gelmeyi seçtiği kaderi, kendi üzerine çevirmeyi reddettiği

gözlerini, “Ben seçtim, o halde bunu yaşamalıyım” düşüncesine takılı beynini ve sadece ruhunu kucaklamadığı için değil, sevmeyi bilmediği için o adamı geride bırakmıştı.

“Her şey eskisi gibi olacak” diye düşündü. “Bu defa kaçmak yok. Burada kalacağım ve mutlu olacağım.” Buna aylar önce bir gece aniden karar vermişti. Her şeyi bırakıp kendisini son defa mutlu hissettiği yere dönecekti. İçinden bir ses böyle olması gerektiğini söylüyor, kader onu bir kere daha buraya çağırıyordu.

Öğleden sonra, nihayet günlerdir ertelediği en önemli işi yapmaya karar verdi. Eski okul yolu rotasını izleyerek sahile inecek ve Kalamış’taki sahil kahvesini arayacaktı. Gençliğinin en güzel yıllarının geçtiği bu semte uğramaktan yıllar boyu itina ile kaçınmış, özlemle andığı geçmişi sadece zihninde ve belli aralıklarla görülen ince ayrıntılarla bezeli rüyalarda yaşamıştı. Yıllar sonra ilk defa bu yolu tekrar yürüyecekti. Özenerek hazırlandı. Uzun gri saçlarını arkada topladı, makyajsız yüzüne siyah güneş gözlüklerini taktı, eski sırt çantasını omzuna attı, spor ayakkabılarını bağlarken “Her şey eskiden olduğu gibi” diye mırıldanıyordu.

Eski Popcorn’un önünden Cadde’yi geçip Eren Sokak’a saptığında gözleri ister istemez Handan teyzesinin evini aradı. Küçük sarı apartmanın yıkılıp yerine büyük bir bina dikildiğini duyduğunu hayal meyal hatırlıyordu. Ama hayır, Hayrettin Bey Apartmanı ufak tefek cüssesiyle tam karşısındaydı. Asıl şaşkınlığı ise onun biraz yukarısında kalan iki katlı beyaz evi görünce yaşadı. Ayaklarına kurşun bağlanmış gibi olduğu yerde kalakaldı. Her şey yerli yerindeydi. Hatta binanın dışını boydan boya kaplayan ve Eren Eyüboğlu’nun elinden çıktığı söylenen devasa seramikler bile tıpkı eskiden olduğu gibiydi. Bu mümkün müydü? Bedri Rahmi de Eren Eyüboğlu da yıllar önce ölmüşlerdi. Çocukken

her sabah önünden geçtiği bu güzel bahçenin ve seramikli evin hâlâ sapasağlam durması, İstanbul'un onlarca yıllık vahşi değişimine son derece aykırıydı. Yaklaştı, yeni sulanmış çimlere, küçük evin açık kapısına, gölgesi bütün bahçeyi kaplayan çınar ağacına kısaca göz gezdirdi, evden bahçeye taşan mırıltılara kulak kabarttı. Gerçekti. Yolun geri kalanını içinde tarifsiz bir sevinçle yürüdü. “Buralarda hâlâ bana ait anılar var” diye düşünüyordu. Bu iyiye işaretti. Kalamış Koyu’nu geçip Fenerbahçe Burnu’na yöneldiğinde bir sürprizle daha karşılaştı. Koruluğa kadar uzanan sıra sıra kahveler ve karşı kaldırımdaki irili ufaklı köşkler de neredeyse hafızasındaki gibi kalmış, zamana direnmişlerdi.

Çocukken oturmayı en çok sevdikleri kahveyi tanımaya çalıştı. Tahta sandalyeleri ve kırmızı masa örtülerini hayal meyal hatırlıyordu. Nostaljik müzikler çalan bir kahvenin önünde durdu. Fonda Erkin Koray’ın sesini duyunca aradığı yerin burası olduğuna karar verdi. Kızlı erkekli bir grup gencin yanından geçip kıyıdaki bir masaya oturdu. Kuzeni, buraya bir marina yapıldığını söylemişti ama görünürde eski moda birkaç ufak sandal ve karşıda olağanüstü güzellikteki Moda Koyu’ndan başka bir şey yoktu. Tıpkı eskiden olduğu gibi ayaklı çay tepsisini ters çevirecekmiş gibi sallayarak hızla yaklaşan garsona “Marina nereye yapıldı?” diye sormak üzereyken gençlerin masasındaki bir kıza takıldı gözleri. Onu bir yerden tanıdığını hissediyordu. Hayır his değildi, onu tanıdığını iyiden iyiye biliyordu. Uzun kahverengi saçları, ince boynunun üzerindeki solgun yüzü, beyaz frenkgömleği, lacivert jean pantolonu, arkasız lacivert ayakkabıları... Bu resim o kadar tanıdıktı ki...

Birden kızın beyaz gömleğinin üzerinden göğsüne sarkan iri kordonlu altın kolyesini fark etti. İşte o an kulakları uğuldamaya,